

17.03.2015

Ewangelia Jana 5,1 – 16

„Oto Słowo Pańskie” – dla nas już Zmartwychwstałego Chrystusa. O czym to słowo mówi? – „Nie grzesz już więcej, aby ci się coś gorszego nie przydarzyło”. Czyli istnieje forma zbawienia człowieka na poziomie tamy zła, na poziomie choroby... Czyż te słowa nie dotyczyły wszystkich, którzy gromadzili się przy sadzawce Betesda – niewidomych, chrymym, sparaliżowanych?! Jesteśmy zanurzeni w tragedię „padółu płaczu” – a może raczej cudu Opatrzności Bożej?! Cudu, dzięki któremu docieramy do Życia w Bogu?! A św. Paweł mówi: „za wszystko dziękujcie Bogu” (Ef 5,20; 1 Tes 1,2).

Co więcej, dzięki, któremu inni się zbawiają. Wszak w nas żyje Zmartwychwstały Chrystus – jako Baranek Boży – wszak jesteśmy Jego Ciałem, w którym On kontynuuje swą misję. I tak trzeba rozumieć misję potomstwa Abrahama: „Przez ciebie będą otrzymywały błogosławieństwo ludy całej ziemi” (Rdz 12,3b). A prawda Księgi Hioba mniej lub bardziej dotyka wszystkich przyjaciół Hioba

Jezus rzadko zdejmuje ciężary plecaka, raczej z ciężarów czyni sztaby złota.

Hi 1,1 - 22

Hi 2,1 - 10